Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)
[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 285

ꝑderet suā ptātem suꝑ oēs in xp̄m credentes. Et sub
dit ꝙ si deus ꝑ potentiā ⁊ non iusticiā vt p̄mittit hu
manū gen⁹ de manu diaboli abstulisset. nulli in hoc
iniuria illata fuisset. q᷑ ex q̄ tam hō liberādus ꝙ dia-
bolus ip̄m tenēs sub dei ptāte erāt ꝯstituti. De⁹ sine
cuiuscūq̧ iniuria solo p̄cepto hoīem potuisset de ma
nu diaboli liberasse. potius tñ voluit liberare ip̄m ꝑ
iusticiā ꝓpter causas positas. Secūda ꝓpositio est
hec. Passionis xp̄i opus tam xp̄i ꝙ iudeoꝝ existens
est nr̄e redemptionis cā efficiēs. Hanc mgr̄ ponēs di
cit ꝙ xp̄us q̄ se obtulit hostiā ⁊ p̄ciū redēptionis no
stre. fuit cā efficiens ⁊ auctor nr̄e ꝯsiliationis. et hoc
ꝙtum ad oēs quo ad sufficientiā. sed solū ꝙtum ad
electos q̄ ad efficientiā. q᷑ nō oēs sed tm̄ electi finalē
passionis xp̄i fructū recipiūt. Et subdit ꝙ xp̄us qua
druplr̄ traditus fuit. s. a seipso. a patre. a iuda. a iu-
deis. Diuersimode tñ. a seipso ⁊ a patre ex charitate
Judas aūt ⁊ iudei tradiderūt ipsum ex malicia ⁊ ini
q̄tate. Vñ infert ꝙ passio xp̄i fuit opus dei ⁊ iudeoꝝ
Dei quidē. q᷑ a deo volente ⁊ ipso ei⁹ auctore facta ē
Judeoꝝ vō. q᷑ ex ipsoꝝ actibus ꝯsecuta est. qd̄ vlte-
rius ꝯfirmat aucte b. Aug. Tertia ꝓpositio est hec.
Quis iudei xp̄m occidendo. ꝙtū ad opus opatū
bonū fecerūt. tñ ꝙtū ad opus opans pessime egerūt
Hanc mgr̄ ponens mouet dubiū tale. Cū passio xp̄i
vt dictū est sit opus dei. ⁊ ꝑ ꝯñs bonū. Vtrū ex hoc
opus iude ⁊ iudeorū que eandē passionē opati sunt.
etiam debeat dici bonū. Et rñdet ꝙ habito respectu
ad opus opatū. s. ad ipsā passionē opati sunt bonū.
Sed habito respectu ad opus opans. s. intentionem
qua hoc fecerūt. opati sunt malū. Et tm̄ in speciali.

Si in christo diuisio in morte fuit anime
vel carnis a verbo. a

DI. XXI

Post predicta

p

Ꝯsiderandū est. vtrū in morte a
verbo sit sepata aīma vel caro
Quidā putauerūt carnē sicut
ab anima ita a diuinitate in morte fuisse diui
sam. Si eñ inquiūt anima media diuinitas
sibi carnē vniuit. sicut supius p̄tractatū est. ḡ
qñ diuisa ē caro ab aīa. diuisa ē etiā a diuinita-
te. q᷑ non potuit ab aīa seiungi ꝑ quā verbo
erat vnita. qn a verbo diuideret. Fuit autē
diuisa ab aīa in morte. alioq̄n vera mors ibi
nō fuisset. q᷑ vt ait Aug. Mors quā timent
hoīes sepatio est aīe a carne. Mors aūt quā
nō timēt sepatio est aīe a deo. Vtraq̧ vero
diaboli suasu homini ꝓpinata ē. Si ḡ in xp̄o
hoīe vera mors fuit. diuisa est ibi aīa a carne
ac ꝑ hoc diuinitas a carne. Huic sue ꝓbabili
tati addūt auctis testimoniū. Amb. eñ tra-
ctans de xp̄i derelictiōe q̄ in cruce voce ma-
gna clamans dixit. Deus de⁹ me⁹ vt q̄d me
dereliq̄sti ait. Clamat hō sepatione diuinita
tis mortu⁹. Nā cū diuinitas mortis libera sit
vtiq̧ mors ibi esse nō poterat. nisi vita descē
deret q᷑ vita diuinitas est. Hic videt tradi ꝙ
diuinitas sepata sit in morte ab hoīe que nisi
discessisset hō ille mori nō posset. Qd̄ illi ad
carnem referūt quam dicūt a deo sepatam.

Opinio quorundā asserētium carnem a deitate diuisam.

Aug. sup psal. xvij.

Autoritatē inducūt ambrosij in expositione.

Quib⁹ rñdemus illā sepationē sic esse ac-
cipiēdū. sicut itellegit derelictio q̄ illis v̄bis
significat. vt q̄d me dereliquisti. Quō ḡ xp̄s
derelict⁹ erat a pr̄e. cū in cruce derelictū se
clamabat. Nō recesserat deus ab hoīe ita ꝙ
esset soluta vnio dei ⁊ hoīs. Alioq̄n fuit qd̄-
dam temp⁹ qñ xp̄s adhuc viu⁹ hō erat ⁊ non
de⁹. q᷑ adhuc viu⁹ se derelictū clamabat. nō
dereliquēdū. Si ḡ illa derelictio vnionis in-
telligat solutio. añ facta fuit solutio dei ⁊ ho
minis ꝙ xp̄us mortu⁹ esset. Sz q̄s hoc dicat?
Fateamur ḡ deū quodāmodo illū hoīem in
morte deseruisse. q᷑ ptāti ꝑsequentiū cū ex
posuit ad tp̄us. nō suā potētiā exercēdo illū
defendit vt nō moreret. Sepauit se diuitas
q᷑ subtraxit ꝓtectionē sed nō soluit vnionē.
Sepauit se foris. vt nō adesset ad defensio-
nem. ꝫ nō intus defuit ad vnionē. Si nō ibi
cohibuisset potentiā ꝫ exercuisset. nō more-
ret xp̄us. Mortu⁹ est xp̄s diuinitate recedē
te. i. effectū potentie defendēdo nō exhiben
te. Hic ē hyrc⁹ apopompeyus q̄ altero hyr-
co imolato in solitudinē mittebat. vt legit
in Leuitico. Duo eñ hyrci humanitas ⁊ di-
uinitas xp̄i intelligunt. Humanitate ḡ imo-
lata: diuinitas xp̄i in solitudinē abijt. i. i celū.
vñ Esicius. Jn solitudinē. i. in celū tp̄e passi-
onis diuinitas abijsse d᷑. nō locū mutās sed
quodāmodo v̄tutē cohibens. vt possent im-
pij ꝯsummare passionē. Abijt ḡ id est v̄tutē
cohibuit ⁊ portauit iniq̄tates nr̄as. nō vt ha
beret ꝫ vt ꝯsummeret. deus eñ ignis consu
mens est. Ex his satis ostendit p̄missa v̄ba
Ambrosij sic esse accipiēda vt p̄diximus.

Rñsio.

Esicius sup Leuiticum.

Aliam inducunt autoritatem. b

Alij quoq̧ autorita

ti innitunt qui asserūt diuinitatē in morte re
cessisse ab hoīe ꝫm carnem. Ait eñ Athana.
Maledict⁹ q̄ totū hoīem quē assumpsit dei
fili⁹ denuo assumptū vel liberatū. tertia die
a mortuis resurrexisse nō ꝯfitet. fiat fiat. Si
inq̄unt denuo assumpt⁹ est hō in resurrectio
ne quē assumpserat i incarnatiōe. deposuit
ergo eū in morte. sepata ḡ fuit diuinitas in
morte ab humanitate. Quib⁹ rñdem⁹ ꝙ
si in his v̄bis assumptio talis intelligat quid
sit ꝫm vnionē nō carnē tm̄ sed totū hoīem. i.
animā ⁊ carnē denuo sibi vniuit in resurre-
ctione. q᷑ nō simplicit̄ hoīem sed totū hoīē
assumptū dicit. Totū ḡ hoīem in morte de
posuit. i. aīam ⁊ carnē. Sz q̄s nisi hostis v̄ita-
tis dicat aīam a v̄bo depositam? Et tñ nisi
hoc fateant ꝙ totus homo sit assumpt⁹. non

Athana.

Qualiter de hac autoritate argumentādo ꝓcedūt

Rñsio.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0285
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG